

21.9.2005

253/4/04

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Esittelijäneuvos Jorma Kuopus

PUHALLUSKOKKEeseen MÄÄRÄÄMINEN

1

KANTELU

Kantelija pyysi kirjeessään eduskunnan oikeusasiamiestä tutkimaan - - - ammatillisen korkeakouluopetuksen kuntayhtymän - - - koti- ja laitostalousoppilaitoksen menettelyä. Kantelija oli toiminut vuodesta 1988 mainitun oppilaitoksen lehtorina. Kantelijan mukaan oppilaitoksen rehtori oli koko kantelijan 31.10.2000 päättyneen virkasuhteen ajan kiusannut häntä, mikä oli ilmennyt uhkailuna, manipulointina ja soittoina kotiin. Kantelija kiisti laiminlyöneensä tehtäviään.

Kantelija myönsi vieneensä alkoholin vaikutuksen alaisena koululle 9.3.2000 verokorttinsa, mutta tuolloin hänellä ei ollut pidettävänä oppitunteja. Kun hän oli ollut kävelemässä kotiinsa, rehtori, osastonjohtaja ja toimistosihteeri olivat painostaneet hänet istumaan toimistosihteerin autoon ja vieneet terveyskeskukseen työterveyslääkärin vastaanottohuoneeseen. Rehtori oli tuolloin ollut paikalla ja hänen vaatimuksestaan kantelijalle oli tehty puhalluskoe. Kantelijan mukaan kysymys oli tuolloin painostuksesta ja henkilökohtaisesta vapaudenriistosta.

Kantelijan mukaan hän oli ollut alkoholin vaikutuksen alaisena 9.3.2000 eikä 7.3.2000. Rehtorin 21.3.2000 yhtymähallitukselle tekemässä varoituksen antamista koskevassa esityksessä, joka annettiin kantelijalle 21.3.2000 tiedoksi, oli mainittu hänen esiintyneen työpaikalla 7.3.2000 alkoholin vaikutuksen alaisena opiskelijoiden läsnä ollessa ja laiminlyöneen hänelle määrättyjä virkatehtäviä.

Kantelija katsoo, ettei hän ollut saanut vastauksia 22.3.2000 rehtorille tekemäänsä, varoitusesityksessä olleita virheitä koskeneeseen oikaisupyyntöönsä tai - - - yhtymähallitukselle 11.4.2000 tekemäänsä, varoitusta koskeneeseen oikaisupyyntöönsä.

Kantelija oli ollut eri ajanjaksoja sairauslomilla ja hänelle oli myönnetty 14.1.2002 Kuntien eläkevakuutuksessa tehdyllä päätöksellä lehtorin virasta työkyvyttömyyseläke 1.6.2001 alkaen. Kuitenkin nimikirjanotteen (14.12.2003) mukaan vakinainen virkasuhde oli päättynyt 31.10.2000. Kantelija oli pyytänyt 7.1.2004 johtavalta rehtorilta jäljennöstä hänelle keväällä 2000 annetusta erottamiskirjeestä, mutta vastausta kantelija ei ollut tähänkään saanut. Hän pyysi

selvittämään, oliko hänen lehtorin palkkansa vuosina 2000 ja 2001 maksettu oikein.

Kantelija piti kantelussaan erottamistaan sairauden ja alkoholin vuoksi laittomana sekä viittasi suositukseen päihdeasioiden käsittelemisestä kunnallishallinnossa. Sairauden vuoksi hän ei ollut aiemmin pystynyt valittamaan kohtelustaan tai erottamisestaan lehtorin vakinaisesta virasta.

Kantelija antoi luvan tutkia kanteluasian yhteydessä - - - terveyskeskuksen, työterveyshuollon ja psykiatrisen poliklinikan sekä - - - sairaalan psykiatristen osastojen häntä koskevat tiedot.

- - -

3 RATKAISU

Perustuslain (731/1999) 109 §:n 1 momentin mukaan oikeusasiamiehen tulee valvoa, että tuomioistuimet ja muut viranomaiset sekä virkamiehet, julkisyhteisön työntekijät ja muutkin julkista tehtävää hoitaessaan noudattavat lakia ja täyttävät velvollisuutensa. Tehtävänsä hoitaessaan oikeusasiamies valvoo perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteutumista.

Eduskunnan oikeusasiamiehestä annetun lain (197/2002) 3 §:n 2 momentin mukaan oikeusasiamies ei tutki kantelua, joka koskee yli viisi vuotta vanhaa asiaa, ellei kantelun tutkimiseen ole erityistä syytä. Olen siten jättänyt kantelijan kirjoitukset ja vaatimukset tutkimatta siltä osin kuin ne kohdistuvat rehtorin tai kysymyksessä olevan oppilaitoksen menettelyyn ennen 29.1.1999.

Muutoin olen asian tutkinut. Oikeusasiamiehen vahvistaman työnjaon mukaan allekirjoittaneen apulaisoikeusasiamiehen kuuluu käsitellä ja ratkaista mm. ammatillista koulutusta koskevia kanteluasioita. Siten tämä kantelu on tullut käsiteltäväkseni.

3.1 Menettely puhalluskokeen toimittamisessa 9.3.2000

Asiakirjojen mukaan - - - koti- ja laitostalousoppilaitoksen lehtori (kantelija) oli 21.2.2000 sairauslomaltaan palattuaan esiintynyt 9.3.2000 - - - ammattikorkeakoululla alkoholin vaikutuksen alaisena. Hän oli tuolloin vienyt verokorttinsa työpaikalleen, mutta hänellä ei ollut koululla opetusta eikä kokouksia. Rehtori, lehtori (osastonjohtaja) ja opintosihteeri (toimistosihteeri) olivat myöhemmin samana päivänä vieneet opintosihteerin autolla kirkonkylän keskustasta alkoholin vaikutuksen alaisen kantelijan työterveyslääkärin tarkastettavaksi - - - terveyskeskukseen. Tämä terveyskeskus tuottaa - - - koti- ja laitostalousoppilaitoksen työterveyspalvelut. Rehtori oli vaatinut työnantajan edustajana puhalluskokeen suorittamista.

Työterveyslääkärin vastaanotolla 9.3.2000 oli potilasasiakirjojen mukaan

"työnantajan nähden" todennettu kantelijan 1,3 promillen humalatila ja hänelle oli tuossa yhteydessä varmistettu jatkohoito. Potilasasiakirjojen mukaan kantelija oli ollut vastaanotolla järkyttynyt ja itkeskellyt. Potilasasiakirjoista ei ilmene, informoitiinko kantelijaa puhalluskokeen merkityksestä ja hänen oikeudestaan kieltäytyä puhalluskokeesta. Kokeen suorittanut työterveyslääkäri oli tuntenut kantelijan entuudestaan hoitosuhteen perusteella. Työterveyslääkäriin mukaan kantelija oli kuitenkin ilman muuta ymmärtänyt ko. puhallukseen liittyneen juridisen merkityksen. Työterveyslääkäri oli käsityksensä mukaan toiminut "sulassa sovussa" sekä työnantajan että kantelijan kanssa tässä puhallustilanteessa. Työterveyslääkäri ei ollut huomannut "mitään pakottamiseen viitatteita eleitä tai toimia vastaanottotilanteessa. Tutkittava oli puhaltanut varsin reippaasti alcometriin mainitut promillelukemat". Kantelijan käynnistä laaditun potilaskortin mukaan työnantaja oli tuonut kantelijan paikalle. Lääkäri ei ollut pystynyt potilaan humalatilan johdosta arvioimaan potilaan tilannetta vaan oli lähettänyt kantelijan taksilla kotiin.

Arvioidessani kantelua tältä osin totean, että tapahtuma-aikaan voimassa olleen vanhan työterveyshuoltolain (743/1978) 2 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaan työterveyshuoltoon kuului vian, vamman tai sairauden vuoksi vajaakuntoisen työntekijän työssä selviytymisen seuranta työntekijän terveydelliset edellytykset huomioon ottaen sekä tarvittaessa hoitoon tai kuntoutukseen ohjaaminen. Sittemmin 1.1.2002 voimaan tulleen työterveyshuoltolain (1383/2001) 12 §:n mukaan työterveyshuoltoon kuuluu muun muassa työntekijöiden terveydentilan ja työ- ja toimintakyvyn selvittäminen, arviointi ja seuranta (1 momentin 2 kohta). Lakia sovelletaan myös virkasuhteessa tehtyyn työhön. Työterveyshuoltolain 13 §:n mukaan työntekijä ei saa ilman perusteltua syytä kieltäytyä osallistumasta tässä laissa tarkoitettuun terveystarkastukseen, joka työhön sijoitettaessa tai työn kestäessä on välttämätön hänen terveydentilansa taikka työ- tai toimintakykynsä selvittämiseksi laissa mainituissa tapauksissa.

Työterveyshuoltolain esitöiden (HE 114/2001) perusteella lain ensisijainen tarkoitus on suojata työntekijän terveyttä eikä velvollisuutta osallistua terveystarkastuksiin ollut tarkoitus muuttaa aiemmasta käytännöstä. Kun kyseessä on yleinen terveydentilan seurantaan liittyvä terveystarkastus, se edellyttäisi myös jatkossa työntekijän tietoista suostumusta. Esityksen mukaan työntekijän velvollisuus osallistua terveystarkastukseen koskee tilannetta, jossa työstä tai työympäristöstä aiheutuu erityinen sairastumisen vaara tai työ- ja toimintakyvyn selvittäminen on tarpeen työn aiheuttamien vaatimusten vuoksi. Edellä mainitut terveystarkastukset on ensisijaisesti säädetty suojelemaan työntekijän terveyttä eikä niitä tule lakiehdotuksen mukaan käyttää perustuslain 6 §:n yhdenvertaisuusperiaatteen tai potilaan asemasta ja oikeuksista annetun lain (785/1992) vastaisesti. Jos työntekijä kieltäytyy, hänelle ei aiheudu haitallisia seuraamuksia. Jossain tilanteessa tämä saattaisi estää työntekijää toimimasta tietyissä tehtävissä.

Viimeksi mainitun lain 6 §:n mukaan potilaan itsemääräämisoikeuteen kuuluu, että potilasta on hoidettava yhteisymmärryksessä hänen kanssaan. Sosiaali- ja terveystieteiden valtiokunnan työterveyshuoltolakiin liittyneestä mietinnöstä (StVM 36/2001 vp.) ja perustuslakivaliokunnan lausunnosta (PeVL 39/2001 vp.) ilmenee, että

pakollista terveystarkastusta koskeneeseen säännökseen oli otettava viittaus edellä mainittuun 6 §:ään potilaan itsemääräämisoikeudesta.

Eduskunta on 17.2.2003 hyväksynyt kunnallisesta viranhaltijasta annetun lain (304/2003). Tämän lain 19 §:n 1 momentin mukaan terveystarkastukseen määräämisen mahdollisuus on viranhaltijoidenkin osalta selkeästi olemassa. Nykyisin viranhaltija on siis velvollinen työnantajan määräyksestä osallistumaan hänen terveydentilansa toteamiseksi suoritettaviin tarkastuksiin ja tutkimuksiin, jos se on välttämätöntä tehtävän hoitamisen edellytysten selvittämiseksi. Viranhaltijalle on ennen määräyksen antamista varattava tilaisuus tulla kuulluksi.

Hallituksen esityksestä kunnallisesta viranhaltijasta annettavaksi laiksi (HE 196/2002) ilmenee lain 19 §:n erityisperustelujen kohdalta, että kun viranhaltijalla on työterveyshuoltolain perusteella velvollisuus osallistua työstä tai työympäristöstä hänen terveydelleen aiheutuvien sairastumisen vaarojen selvittämiseen, ehdotetussa pykälässä oli kysymys velvollisuudesta sellaisen terveydentilaan liittyvän seikan selvittämisestä, joka ei aiheudu työstä mutta jolla on merkitystä työstä selviytymiseen. Kysymys on toisin sanoen viranhaltijan työkyvyn selvittämisestä eli siitä, onko hänellä terveytensä puolesta edellytyksiä hoitaa hänelle kuuluvat tehtävät. Myös tässä pykälässä on viittaus potilaan asemasta ja oikeuksista annetun lain 6 §:ään, jonka perusteella potilaalla on oikeus kieltäytyä tietystä hoidosta tai hoitotoimenpiteestä. Jos viranhaltija kieltäytyy antamasta viranomaisen vaatimia tietoja tai kieltäytyy menemästä tarkastukseen tai tutkimukseen ja on ilmeistä, ettei viranhaltija suoriudu tehtävän hoitamisesta, työnantaja voi ryhtyä toimenpiteisiin kyseessä olevan tehtävän hoitamisen järjestämiseksi. Hallituksen esityksen mukaan tämä saattaa viime kädessä merkitä esimerkiksi viranhaltijan siirtämistä toisiin tehtäviin tai virantoimituksesta pidättämistä tai jopa virkasuhteen päättämistä, jos laissa asetetut edellytykset täyttyvät.

Eduskunnan työelämä- ja tasa-arvovaliokunta on antanut mietintönsä (TyVM 8/2004 vp) sekä hallintovaliokunta (HaVL 12/2004 vp) ja perustuslakivaliokunta (PeVL 10/2004 vp) ovat antaneet lausuntonsa hallituksen esityksestä laiksi yksityisyyden suojasta työelämässä ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta (HE 162/2003 vp). Alkoholin testauksen osalta huumetestaukseen soveltuvia säännösehdotuksia ei ollut tuossa yhteydessä esitetty. Perustuslakivaliokunta on kuitenkin tämän esityksen yhteydessä antamassaan lausunnossaan kiinnittänyt huomiota siihen, että työnantajan oikeudesta suorittaa työntekijälle puhalluskoe tulee säätää riittävän täsmällisesti lailla, joka täyttää perusoikeuksien rajoittamisen yleiset edellytykset. Työelämä- ja tasa-arvovaliokunta on puolestaan tässä yhteydessä pitänyt tärkeänä, että myös alkoholitestausten osalta saadaan mahdollisimman pian selkeät säännökset, jotta kaikilla työpaikoilla tiedetään, miten molempien osapuolten oikeuksia kunnioittaen tulee menetellä. Valiokunta on ehdottanut tätä koskevan lausuman hyväksymistä. Lisäksi työelämä- ja tasa-arvovaliokunta on korostanut, että työpaikoille tulisi yhteistyössä työntekijöiden ja työterveyshuollon kanssa laatia kattava päihdeohjelma, jossa sovittaisiin menettelytavoista painottaen erityisesti ennaltaehkäisyä, varhaista puuttumista kaikkiin päihdeongelmiin ja toimivan hoitoonohjauksen järjestämistä.

Lain hyväksyessään eduskunta edellytti (EV 114/2004 vp), että hallitus yhdessä työmarkkinajärjestöjen kanssa valmistele eduskunnalle ehdotukset alkoholitestien käyttöä työpaikoilla koskevaksi lainsäädännöksi. Tämän lainsäädännön valmistelu on edelleen kesken.

Edellä lausutun perusteella totean seuraavan.

Tapahtuma-aikana maaliskuussa 2000 kunnallisella viranhaltijalla ei ole ollut lakiin perustuvaa velvollisuutta osallistua työnantajan määräämään tutkimukseen. Voimassa olevassakaan laissa ei ole selkeitä säännöksiä työnantajan oikeudesta määrätä työntekijää tai viranhaltijaa puhalluskokeeseen. Koska puhalluskoe puuttuu yksilön perusoikeuksiin, kuten henkilökohtaiseen koskemattomuuteen, velvollisuus alistua kokeeseen voi perustua vain lakiin. Toinen asia on se, että virkamies tai viranhaltija voi riittävästi informoituna antaa suostumuksensa puhalluskokeeseen.

Kun arvioin tilannetta 9.3.2000 totean ensiksikin, että eri osapuolten käsitykset sekä kantelijan kuljettamisesta terveyskeskukseen että siellä toteutetun puhalluskokeen vapaaehtoisuudesta poikkeavat osin toisistaan. Kantelijan kertomusta tukee potilasasiakirjoissa 9.3.2000 todettu "Työnantaja tuo. Pot. on jotenkin vähän järkyttynyt, itkeskelee ja puhaltaa 1.3 promillea työnantajan nähden. Ilmeisesti aamupäivällä käynyt työpaikalla, vaikka ei ole mitään työtehtäviä. Koska vaikuttaa nyt kuitenkin järkyttyneeltä, niin suosittelen, että tuttuun hoitokontaktiin - - -".

Käytettävissäni olevan selvityksen perusteella arvioin rehtorin menettelyä siten, että lehtori (kantelija) oli ollut 9.3.2000 alkoholin vaikutuksen alaisena ja järkyttyneenä asiasta siten, ettei häneltä ollut saatu terveyskeskukseen viemiseen ja puhalluskokeen ottamiseen riittävän selvää ja informoituna annettua suostumusta, mitä toimenpiteet olisivat tässä tapauksessa edellyttäneet. Pidän siten rehtorin menettelyä virheellisenä.

Myös työterveyslääkärin menettely antaa aiheen arvosteluun. Hän ei ilmeisesti ollut tiennyt puhalluskokeen ottamiseen johtanutta alkutilannetta, kun tutkittava ja opettajat olivat yhdessä "yhteisymmärryksessä" tulleet terveysasemalle. Toisaalta työterveyslääkärin olisi potilasasiakirjoihinkin kirjatuihin olosuhteissa (itkeskely ja järkyttyneisyys) tullut varmistaa, että tutkittava suostuu kokeeseen ja ymmärtää sen merkityksen. Kun otetaan huomioon asiakirjoista ilmenevät olosuhteet ja lehtorin (kantelijan) mielentila tuolloin, katson, ettei häntä ole potilaana tutkittu selkeässä yhteisymmärryksessä hänen kanssaan. Kuten - - - lääninlääkäri on minulle 8.12.2004 antamassaan lausunnossakin todennut, hyvä käytäntö puhalluskokeen toimittamisessa on, että lääkäri varmistaa potilaalta, saako saattaja jäädä vastaanottohuoneeseen. Katson terveystieteiden tutkimuskeskuksen menetelmien tuossa koe- ja hoitotilanteessa 9.3.2000 virheellisesti, kun hän ei huolehtinut siitä, että työnantaja eli rehtori olisi poistunut paikalta tai että kantelija antaa hänen läsnäololleen nimenomaisen suostumuksensa.

Vastaukset asiakirjapyyntöihin

Kantelija kanteli 28.1.2004 myös siitä, ettei hänelle olisi 7.1.2004 esittämänsä pyynnön mukaisesti annettu virallisesti oikeaksi todistettua jäljennöstä johtavan rehtorin vuonna 2000 antamasta erottamiskirjeestä. Hän puuttui kirjeessään 31.8.2004 myös palkanmaksunsa laskelmiin.

Oppilaitoksen johtavan rehtorin kirjeen mukaan kuntayhtymä oli toimittanut vuonna 2000 virasta irtisanomista koskeneet päätökset kantelijalle saantitodistuksin 3.7.2000 tiedoksi. Johtava rehtori oli 7.4.2004 lähettänyt uudelleen kantelijalle saantitodistuksin kantelijan irtisanomista koskeneen päätöksen. Henkilöstöpäällikkö oli 22.11.2004 lähettänyt kantelijalle palkkatodistuksen ja -erittelyn ajalta 1.8.1999- 31.10.2000.

Asia ei tältä asiakirjapyyntöjä ja palkanmaksua koskevalta osin anna aihetta minulle toimenpiteisiin, koska asiointi on korjaantunut.

3.3

Lehtorin (kantelijan) irtisanominen

Rehtorin 4.3.2004 minulle antaman selvityksen mukaan lehtori (kantelija) oli laiminlyönyt virkatehtäviään ja käyttäytynyt sopimattomasti opetustilanteissa vuodesta 1994 lähtien. Asiakirjojen mukaan lehtori (kantelija) oli keväällä 2000 ollut 20.2.2000 asti sairaslomalla ja sen jälkeen mm. toistuvasti laiminlyönyt tehtäviään ja hänelle annetusta kirjallisesta varoituksesta huolimatta ollut päihtyneenä virka-aikana. Selvityksiin sisältyvistä oppilaiden kirjoituksista ilmenee, että kantelijalla oli ollut keväällä 2000 vaikeuksia suoriutua opetustehtävistään.

A:n ammatillisen korkeakouluopetuksen kuntayhtymän virkasäännön 22 §:n 1 momentin mukaan viranhaltijalle voitiin antaa kirjallinen varoitus, jos hän on toiminut vastoin virkavelvollisuuksiaan tai laiminlyönyt niitä. Kirjallisen varoituksen antamisesta päätti hallitus tai hallituksen määräämä muu viranomainen. Kunnallisen viranhaltijan palvelussuhdeturvasta voimassa olleen lain (ns. palvelussuhdeturvalaki, 484/1996) 6 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaan viranhaltijasta johtavana irtisanomisperusteena voitiin käyttää sairautta, vikaa tai vammaa, mikäli sen seurauksena oli viranhaltijan työkyvyn olennainen ja pysyvä heikentyminen.

Kantelijalle oli - - - ammatillisen korkeakouluopetuksen kuntayhtymän hallituksessa annettu 24.3.2000 mainittujen normien perusteella kirjallinen varoitus. Samalla yhtymähallitus oli päättänyt, että mikäli vastaavanlainen rikkomus toistuu, yhtymähallitus päättää virkasuhteen purkamisesta. Yhtymähallitus esitti samalla hoitoonohjaustoimenpiteisiin ryhtymistä, jota mahdollisuutta kantelija ei kuitenkaan ollut käyttänyt hyväkseen.

Kantelijan 11.4.2000 tekemästä oikaisuvaatimuksesta huolimatta yhtymähallitus pysytti kokouksessaan 25.4.2000 varoituspäätöksen. Varoitus oli perustunut oppilaitoksen rehtorin kirjelmään, jossa kantelijan väitettiin olleen työpaikalla

alkoholin vaikutuksen alaisena 7.3.2000. Oikea päivämäärä tapahtumille oli kuitenkin 9.3.2000, mikä ilmenee myös kantelijan tekemän oikaisuvaatimuksen asiakirjoista. Kantelija on itse sinänsä myöntänyt olleensa alkoholin vaikutuksen alainen, mutta kiistänyt tavanneensa tuolloin oppilaita. Hänelle ennen varoituksen antamista kuulemista varten annettu määräaika oli ollut varsin lyhyt. Oikaisuvaatimuksen käsittelyn yhteydessä johtava rehtori ja talousjohtaja olivat kuitenkin kuulleet kantelijaa asiassa 12.4.2000. Varoituksen perusteista katson, ettei yhtymähallitus ole ylittänyt asiassa harkintavaltaansa, vaikkakin tapahtumatiedot ovat nyt käytettävissäni olevan selvityksen valossa osin ristiriitaiset.

Yhtymähallitus oli 29.6.2000 palvelussuhdeturvain 9 §:n mukaista irtisanomisaikaa noudattaen irtisanonut hänet tuosta päivämäärästä alkaen lehtorin virkasuhteesta. Syinä irtisanomiselle olivat toistuva tehtävien laiminlyönti ja kirjallisesta varoituksesta huolimatta toistunut päihtyneenä virka-aikana esiintyminen. Yhtymähallituksen päätös oli postin saantitodistuksen mukaan luovutettu kantelijalle 3.7.2000.

Kantelijan irtisanomisaika oli siten kunnallisen viranhaltijan palvelussuhdeturvasta annetun lain 9 §:n 1 momentin 4 kohdan perusteella ollut neljä kuukautta. Siten irtisanomisaika oli alkanut kulua sitä päivää seuranneesta päivästä, jona irtisanominen oli annettu tai saatettu tiedoksi. Koska kantelijan irtisanomista koskenut päätös oli saatettu hänen tiedokseen 3.7.2000, olivat irtisanomisaika ja kantelijan palvelussuhde päättyneet 4.11.2000 eikä kantelijan nimikirjaan merkittynä palvelussuhteen päättymisajankohtana 31.10.2000. Siten myös - - - lääninhallitus on todennut, että kantelijalla oli ollut oikeus saada palkkaa 4.11.2000 saakka. Kantelijan irtisanomispäätös oli saanut lainvoiman ja pantu täytäntöön kuntayhtymän allekirjoittamattomalla viranhaltijapäätöksellä (koulutusjohtaja, 6/2002/4.3.2002), jolla kantelijalle oli myönnetty myös ero lehtorin virasta 1.6.2001. Kuntien eläkevakuutus oli myöntänyt 14.1.2002 kantelijalle työkyvyttömyyseläkkeen 1.6.2001 alkaen.

Kantelijalle 21.3.2000 varatun ja 23.3.2000 päättyneen kuulemisajan lyhyys ei ollut merkittävästi vaikuttanut hänelle annettuun kirjalliseen varoitukseen, koska hän oli myöntänyt olleensa alkoholin vaikutuksen alaisena 9.3.2000. Rehtorin vastinepyynnössä 21.3.2000 oli mainittu sekä kantelijan esiintyminen alkoholin vaikutuksen alaisena opiskelijoiden läsnä ollessa että myös sovittuihin työtapaamisiin vuoden 2000 viikolla 10 saapumatta jättäminen. Sittemmin 11.4.2000 kantelija on kertonut, että hän oli keväällä 2000 jäänyt tulematta kahdelle oppitunnilleen väärin kalenteriin kopioidun lukujärjestyksensä takia.

Lisäksi totean, että kantelijan nimikirjaan merkitty palvelussuhteen päättymisaika 31.10.2000 on ollut virheellinen ja oikea palvelussuhteen ja palkanmaksun päättymisaika oli ollut 4.11.2000. Hallintojohtajan tänne 3.2.2005 antamien tietojen mukaan on - - - ammattikorkeakoulun henkilöstöhallinnossa kantelijan nimikirjaan ja 1.- 4.11.2000 väliseltä ajalta palkanmaksuun sittemmin 15.2.2005 tehty tarvittavat korjaukset palvelusajan päättymisen osalta. Korjattu nimikirja on lähetetty kantelijalle ja hänelle on siis maksettu lisää palkkaa neljältä päivältä.

Kanteluasiaa tutkittaessa ei ole saatu näyttöä laillisuusvalvonnan kannalta siitä, että rehtori tai muutkaan kysymyksessä olevan oppilaitoksen viranhaltijat olisivat syyllistyneet työpaikkakiusaamiseen lehtoria (kantelijaa) kohtaan.

Näistä syistä kantelu ei enää tällä perusteella johda toimenpiteisiin puoleltani.

4

TOIMENPITEET

Saatan edellä kohdassa 3.1 esittämäni käsitykset virheellisestä menettelystä terveyskeskuslääkärin ja rehtorin tietoon.

Asia ei johda muihin toimenpiteisiin puoleltani.

Kantelukirjoitusten liitteet palautetaan kantelijalle.